

Kristýna Fuksová – posudek bakalářské práce. - vedoucí práce

Vývoj malířské tvorby Kristýny Fuksové se odehrává v kontinuálním procesu od reálného zpodobnění, přes redukci reality, až k úplné abstrakci. Vyvinul se od počátečních realistických zobrazení obyčejných denních motivů z cest po Indii, Číně a jiných exotických zemích. Pak byly křehké obrazy a akvarely chlapců a dívek z indického venkova vystřídány divokými obrazy s tematikou tance. Reálné zachycení detailů tanečnic ve víru tance se rychle měnilo do čím dál abstrahovanější barevné feérie, až se nakonec motiv zcela rozpadl do autonomní abstraktní barevné stopy, do prchavého záznamu mihotavého pohybu, do svěbytných skrumáží barevných střípků. V této sérii šlo o volnou, intuitivní redukci a abstrakci vjemů z rychlého, dynamického tance, z momentek vytržených z reality dovedené do čistě abstraktních shluků a forem. Tyto malby se zcela osamostatnily od svých inspiračních východisek, bez jakéhokoliv identifikačních referencí k původním motivům.

Po této sérii obrazů Kristýna zkoumala jiný druh transformace reálného vjemu do abstrakce. Jako výsledek překrytí několika konkrétních motivů na jedné ploše tvoří komplexní abstraktní šablonu promítnutím několika rovin přes sebe. Nejprve Kristýna transformovala plány pohledů z místnosti skrz mokré okno ven na malé, jemné tužkové kresby. Pak převedla tyto kresby do industriálně řezaných perforovaných reliéfních mříží. Ve své bakalářské práci pak promítá tyto průniky do malby na plátno. Motivy jsou znepokojivě zastřené, neurčité, a přesto nějak mlhavě povědomé. Z jakési impresionistické, rozostřené směsi probleskují sem tam jen malé ostrůvky připomínající nám něco konkrétního. Ale co? Vizuální odcizení je iritující a svůdné zároveň. Z marné, racionální snahy zcela rozšifrovat objekty na obraze se nakonec stává zvědavé putování po povrchu malby. Bloudění oka se postupně s jistým potěšením – už bez nároku na rozluštění nebo vysvětlení - kochá tlumenou rafinovaností jemných barevných přechodů, kontrastů a tvarů, tedy malbou samotnou. Výsledný efekt obrazů imaginárních krajin, které jakoby v sobě měly zakódovánu nějakou nejasně tušenou chybu, ať už jde o ztékající proužky a kapky vody na skle, nebo zaseknutý obraz videa na obrazovce, se ještě více rozptyluje v lakových malbách na reflexních látkách s názvem Odrázky. V těch se Kristýna blíží vyprázdnění obrazu, zůstávají jen nejasné stopy, fragmenty, odlesky a odrazy, které se navíc vyjevují jen z určitých úhlů pohledu. Fuksová dovedla každou svou novou sérii do bodu jakéhosi vyčerpání, odkud nebylo snadné nalézt další rozvíjení. Doufám, že se v této sérii zatím ještě tak nestalo, a že vznikne ještě pár děl z těch chybných zaseklých televizních obrazů, jak to Kristýna plánovala.

Doporučuji bakalářskou práci k obhajobě a hodnotím stupněm B. A

Tomáš Lahoda, ak.mal.

